KOŘENEC

KDE JE JINÉ SKORO VŠECHNO

Kořenec. Vesnice uprostřed rozlehlých lesů, vysoko nad Boskovickou brázdou, s výhledem minimálně sto kilometrů daleko. A na samém horním konci – golf. Asi o něm víte, tato informace vás nepřekvapila. Ten kratičký popis je však významný pro tok dalších řádků.

Pohled z výšky na klubovnu, jak vypadá dnes. Původně byla menší, skrývala se z velké části v travnatém kopečku nad modrým autem

Zvolili jsme si Kořenec pro další článek ze série, která se dá nepřesně nazvat „sonda do nitra resortu". Už jich bylo několik, každá jiná, však také každé hřiště je spoustou věcí specifické. A čím víc jdete do hloubky, tím víc se specifika zvýrazňují, dostanete se k věcem, které zůstávají povrchnímu pohledu skryty. V případě Kořence si z hlediska specifik člověk skutečně nemůže stěžovat. S troškou nadsázky se dá říci, že tady je jiné skoro všechno, hřiště i klub se vymykají normálu či průměru po všech stránkách zároveň.

Zkusím vyjmenovat několik témat, o nichž horní řádky platí a bude o nich postupně řeč. Hřiště, umělecké začátky, stavba roku, turnaje, členstvo a jeho názory, ceremonie, hodná paní kuchařka, škvarkovka a Jägermeister, nekonečný golf, zvláštní akce. A bude toho ještě víc.

Motor a stmelující element

Jako první bod jsem chtěl napsat manažer, ale nechal jsem si ho sem a hned s ním začneme. Jezdím do Kořence léta, ale jen jako průměrně znalý nečlen, do spousty věcí nevidím tolik jako místní, proto jsem se sešel na kávě s duší resortu Vlastimilem Šteflem. Ten byl dlouho v roli manažera klubu, pak povýšil na ředitele resortu, ale na jeho působení v klubu a zejména při turnajích se jaksi nestihlo nic změnit, aspoň ne z pohledu hráčů. Nikdo neví o Kořenci a dění v klubu a na hřišti víc než on, je motorem a zároveň stmelujícím elementem klubového života.

Jak už to bývá, začali jsme tím, jak klub vznikl. Kořenec je vesnice se vším všudy včetně počátečního pohledu místních starousedlíků na fenomén zvaný golf. Když se zde začínalo, nebylo ještě u nás o golfu tolik slyšet, boom výstavby hřišť se teprve rodil. Proto místní obraceli oči v sloup, golf, u nich, celý ten nápad se jim moc nezdál.

Pak se začalo počítat – ono by to mohlo přinést pár pracovních míst! Při výstavbě, ale i potom, při údržbě hřiště a chodu resortu. A taky přineslo. Jak přibývalo fairwayí a greenů, místní si zvykli, chodili se dívat, už se každý krok výstavby nezdál tak megalomanský jako ze začátku. Něco, jako když se člověk osměluje vstoupit do studené vody.

Tak trochu zvláštní projekt

Projekt Kořence (pro zjednodušení nazývejme Kořencem klub, resort i samo hřiště) byl ze začátku zvláštní. Mělo vzniknout multifunkční centrum: hřiště, klubovna, hotel, wellness – jako někde v zahraničí. Nevídané plány. Když skočíme do roku 2014, tak ono to tady už vlastně všechno je...

První stavby nenavrhoval golfista, duší výstavby byli sochař a architekt Buřival s architektem Řihákem. Měli se zde setkávat umělci, mělo to být místo víkendových pobytů, kde golf měl být jen jednou z činností, které bude centrum nabízet. Ale původní záměr se stal obětí úspěchu: klub nevídaně rostl, spolkl to negolfové, původní cíle pohltil a stala se z něj vysoce specializovaná golfová záležitost. Ale duch prvotních myšlenek tam zůstal...

Pozůstatky původních záměrů zůstaly ve stavbách, které objevíte na hřišti: kamenné domky ve velice zvláštním stylu, kamenná brána připomínající kousek Stonehenge, další drobné, velmi stylové kamenné stavby. Postupně zapojili většinu z nich do provozu, ta největší slouží jako občerstvovací stanice a úkryt před deštěm, a protože celé hřiště je v dosahu lesů a je stromy silně porostlé, tvoří kamenné stavby vkusný doplněk.

Největší perlou v tomto duchu je klubovna. Je jako z jiného světa, kdo tam nebyl, tak si vzpomeňte na domečky hobitů v zeleném travnatém svahu, jaké kdysi „naprojektoval" J. R. R. Tolkien. Při příjezdu, tedy ze spodní strany, vidíte v podstatě jen kopeček zarostlý travou a stavbu pod ním tušíte jen z několika trámů, které z kopečku vyčnívají.

Stavba vzbudila zaslouženou pozornost, místní opět kroutili hlavami a nevěřili svým očím (klubovna vyrostla v neuvěřitelně krátké době dvou dnů!) ale bum – stala se stavbou roku

S kamennými stavbami si tvůrci hřiště hodně vyhráli. Dnes už tento pohled do údolí vypadá jinak, leckde ho zastírají vzrůstající smrčky

Jihomoravského kraje a občané začali být hrdí na to, že tahle pozoruhodnost stojí právě u nich. A zanedlouho po zahájení provozu už se zde začal pořádat dnes už tradiční turnaj o Pohár starosty Kořence…

One man show

Kořenec má něco přes tisícovku členů. Naštěstí ne všichni se hrnou do turnajů, ale na ty sem jezdí i jiní hráči, a tak bývá na turnajích plno a na čekací listině tlačenice. Velkých klubových turnajů uspořádali loni 42, k tomu několik komerčních a dvacet handicapových střed…

Každý z klubových turnajů má motiv. Kořenečtí neúnavně vymýšlejí další a další témata, někdy dost pozoruhodná. V podzimní sérii jsou jména jako Turnaj spadaného listí nebo Ve sklence vína, ale je i meruňkový, motyčkový, čokoládový a podobně. K oblibě turnajů silně přispívá muž, který sedí proti mně.

Vlastik, jak mu všichni říkají, nemá problém mluvit, uvádí každý turnaj od ranního uvítání až po vyhlášení vítězů a pravděpodobně jeho způsob komentování zapříčiňuje, že zde až do konce zůstává mnohem víc účastníků, než je jinde obvyklé. Ceremoniál je tady významná součást dne, atmosféra je klubová v tom nejlepším smyslu toho slova. A Vlastik v tom má roli organizátora turnaje, rozhodčího…, baviče, možná by se dalo říct, že je i maskotem

Sjezdař Ondra Bank je častým návštěvníkem Kořence

klubu, ale nevím, co by na to řekl on sám. Bylo by neuctivé k ostatním říct, že to leží všechno jen na něm, to samozřejmě ne, maká celý tým, on tomu ale navíc dodává šťávu. Znám jen jednu podobnou osobnost, ta působí v Kravařích a jmenuje se Mirek Tošer: i tam kvete klubový život podobně. Je to zkrátka „o lidech".

Vlastik říká, že dělá něco jako kulturního referenta, a tvrdí, že na to studoval – nazývá to rekreologie. Pravdou je, že studoval sportovní vysokou školu, ale talent mluvit se na škole nepobere. Připočtěte sloní paměť, zná valnou většinu hráčů jménem a při komentování přidává každému všelijaké pochvalné i popichující poznámky. Dobře se to poslouchá a člověk se baví, i když nevyhlašují právě jeho.

Jedna slečna griluje, druhá rozváží

Přeskočme k významnému doprovodnému programu turnajů, což je jídlo. Samozřejmě je v ceně startovného. Snídaně je bohatá a specifická tím, že zde najdete i několik druhů pomazánek, často masových, sádlo, škvarkovku, občas něco ze zabijačky, vynikající domácí koláčky, pečivo z pekárny ze sousední vsi… Pokračuje to na hřišti. Když se ocitnete na správném turnaji, grilují příjemné dívky u zmíněného kamenného domku klobásky, flambují banány, velice vyhledávaná je škvarková pomazánka, kterou donedávna vyráběl Vlastik doma. Vypadá to jako nic, ale výroba pěti kilo prý zabere tak dvě hodiny (zřejmě rád vaří). Samozřejmostí je několik druhů nápojů, které by neměli požívat řidiči před jízdou.

Na většině těchto správných turnajů ještě jezdí po hřišti bugina s další slečnou, která rozváží pivo, vodu, tu škvarkovku a panáčky – v oblíbenosti vede jägermeister. Až dorazíte do klubovny, čeká na vás jídlo jako od babičky, však taky ta bodrá paní, co vám nakládá na talíř, tímto dojmem působí. Paní kuchařka patří (pokud se

Jezírka potkáte na mnoha místech, jamky 12 a 17 jsou jimi přímo obsypány

neurazí) k inventáři klubu, už ví, že nejíte knedlíky, žertuje se strávníky, navíc se tady vaří velmi dobře, všechno je domácí.

Podobně dlouho je na Kořenci celý tým recepce a dalšího servisu, je to vlastně už rodina, která spolu valnou část roku tráví den co den. Všichni jsou zde už nejmíň osm let. Logicky vznikají i „ponorky", stát celý den za pultem a usmívat se na všechny strany stojí hodně sil. Ale lidi tu atmosféru cítí, sami k ní možná tolik aktivně nepřispějí, jezdí ji sem nasát a očekávají ji jako samozřejmost.

Kořenec je jedním z nejvýše položených hřišť u nás, je 700 metrů nad mořem. Když sem golfisté jedou hrát, očekávají podle předpovědi většinou horší počasí, než nakonec je – je zde srážkový stín a prší tedy míň než kdekoli v okolí. Ale třeba proti Brnu tu bývá tak o čtyři stupně chladněji. Kořenec si říká resort a má na to plné právo: golf, ubytování, kongresový sál, vinárna, sauna… k tomu restaurace, která už třikrát získala titul Restaurace roku, ocenění získávají i dětské kempy.

Greeny, věčné téma

Oblíbeným tématem debat hráčů s manažery hřišť bývá stav greenů, fairwayí a hřiště vůbec. Co člen, to názor, často zcela protichůdný – co jedni chválí, druhým se nemusí líbit. V posledních letech tady došlo k významným změnám u několika jamek; tak velké změny se komentovat moc nedají, prostě nastávají. Ale ještě předtím byli zejména kmenoví členové dost citliví – když ve jménu zvýšení „průchodnosti" někde zmizel nějaký strom, hned se u baru v klubovně diskutovalo.

Vlastik říká: „Všichni by chtěli mít co nejnižší roughy a rychlé greeny. Roughy však mají své dané parametry a jsou součástí hřiště. Něco jako nízký rough vlastně neexistuje. Je to prostě rough (8 cm). Maximálně může být přerostlý. A na to se soustřeďujeme. A rychlost greenů? Našinec na to není stavěný. Super rychlé greeny většinou zničí jeho hru. Devět stop stačí. Rychleji jen za trest anebo na tour. Greeny mají být samozřejmě měkké, ale protože zde nehrají samí mistři a velmistři, vidíte i jiné než vysoké rány do greenu. Nakonec lidé víc ocení, když dobře chytá míček bezprostřední okolí greenu. Jamkoviště proto udržujeme, pokud to jde, co nejblíž u rychlosti devět, spíš ze spodní strany devítky. Míček z nich pak tolik nevyjíždí, a protože některé greeny jsou zde dost svažité, rychlý povrch pak způsobí problémy. Víc než sama rychlost nás zajímá, jestli jsou všechny stejně rychlé a jestli jsou vlastnosti konzistentní v rámci každého greenu."

A dál: „Když jsou tvrdé fairwaye – což je spíš věcí počasí než údržby – tak se to hráčům nelíbí, brblají, ale rány mají delší, dál to doběhne. Statistiky říkají, že v takových podmínkách se dosahuje nejlepších výsledků. Je dobré všem naslouchat, ale praxe musí vycházet z nějakého optima. Trochu škaredě se dá říct, že se hráči chlubí, že hrají v přírodě, ale vlastně chtějí tělocvičnu, a navíc každý svou tělocvičnu s vlastnostmi, které preferuje on. Ale není to bolavé, jen máme my Češi zvyk mluvit spíš o negativech."

Lepší budovat než propagovat

Členové se mají dobře, někteří taky chodí skoro denně. Image Kořence je po Moravě známá, hřiště lepší průměr, atmosféra špička. To se pak šíří samo. Klub je toho názoru, že je lepší budovat image tímto způsobem: líp než dát půl milionu

INZERCE

Takhle vypadala klubovna původně: stavba, která tolik překvapila místní obyvatele a tolik oslovila odbornou veřejnost

do billboardů, je dát ty peníze do členů a hostů, do předmětů, které nesou klubové symboly, od klobouků přes opasky a trika až po bůhvíco.

V rámci klubu vznikají a zase zanikají různé skupiny. Když zaniknou, vznikne pocit, že to dřív bývalo lepší. Ale často nemá takovou skupinu kdo táhnout. Pak zase vzniknou jiné platformy. Z nich vycházejí hlasy typu „bylo by fajn, kdyby se udělalo to nebo ono…", ale nikdo pak nejde, aby pomohl.

Ale přece: občas se tady objeví i někdo, kdo začne tvořit, táhnout, motivovat. Příkladem je Tomáš Vrbický, který do golfu zapojil IT technologie. Vymyslel a zrealizoval on-line klubové přehledy, turnajové statistiky, celosezonní soutěže, kalendáře, mobilní verze stránek, sledování a rezervaci tee timů, mailing, interní informační klubový servis... V dnešní době to možná vypadá jako samozřejmost, ale když vám to profík ušije přímo na míru, tak vám to dá neuvěřitelné možnosti.

Turnaje zvané zvláštní

Vlastik vypráví o turnajích, které se vymykají normálu: „Při řeči, nejlíp po hře u baru, vznikají z hecu různé akce. Tak je to všude, ale tady se takovým věcem mimořádně daří." Jako jeden z prvních spatřil světlo světa turnaj zvaný Grand Prix, neoficiálně turnaj hvězd. To se jednou přišlo na otázku, kdo je lepší na golf, jestli hokejisti nebo tenisti. Tak to zkusíme. Zkusili. Brzy se přidali lyžaři, stolní tenisti, volejbalisti, svůj tým nasadili i tanečníci, baseballisti a tým médií. Týmy se brzy začaly hemžit slavnými jmény. Už se to hraje drahně let, a kdyby se jednou sešly zároveň všechny sportovní hvězdy, které se kdy zúčastnily, byla by to medailemi a tituly slušně ověšená sešlost, ale tady se na slávu nehraje, z každého je golfista a kamarád. Ovšem každý z hráčů se zároveň ten den cítí trochu jako hvězda…

Další – Golf za rozbřesku. Start v 5.50 h! To aby člověk ani nešel spát, zvlášť když to sem má hodinu cesty. Poprvé se chytilo 30 hráčů, podruhé dvakrát více, ve třetím ročníku už se 80 borců sotva vešlo ke cannon startu.

Často poslouchám, jak někdo říká: tam jsem dal dvě osmnáctky za sebou. Teorie praví: dá se hrát jen tak dlouho, jak je den dlouhý. To jsme však u nás zrušili: osvětlili jsme část hřiště loučemi, použili světelné míče.

A zase Vlastimil Štefl: „Často poslouchám, jak někdo říká: tam jsem dal dvě osmnáctky za sebou. Teorie praví: dá se hrát jen tak dlouho, jak je den dlouhý. To jsme však u nás zrušili: osvětlili jsme část hřiště loučemi, použili světelné míče. Předloni to bylo poprvé." Velice špatné počasí zapudilo v noci většinu hráčů, nakonec zbyl z původních třiceti jen on sám. Celá noc propršela, ale vydržel hrát až do dalšího večera – 36 hodin!

Akce vzbudila pozornost – Češi jsou chytlavý národ. Ve druhém ročníku – loni – už bylo na startu 50 hráčů. Vyhlášená první cena – zahraniční zájezd – přilákala skutečné vytrvalce. Většina hráčů na cenu neaspirovala a postupně končili, ale posledních šest vydrželo 52 hodin – celé dva dny, dvě noci a ještě kousek! Všechny výsledky byly pečlivě evidovány, klubový „ajťák" vytvářel součty, průměry a kdovíco ještě – akce měla silnou nadstavbu včetně přímých vstupů na Golf Channel. Vypadalo to, že klání neskončí nikdy. Pak zvítězil rozum, byl vyhlášen konec a o hlavní cenu se losovalo.

Co bude letos? zeptal jsem se, a bude to prý „jen" čtyřiadvacetihodinovka, maximálně 48 hodin. Cílem je, aby to ještě pořád byl golf, ne jen chození s holí (sledujte www.golfrekord.cz).

Poslední případ speciálu, kde bývá brzy vyprodáno – turnaj Proti všem. Hodně rychlé greeny, jamky v nejtěžších pozicích, kde je jinak celý rok neuvidíte. Cíl organizátorů – nikdo pod kilo. V pozvánce stává – za tří- a čtyřputty budete vděční… Nevěřili byste, co je mezi hráči masochistů, které taková pozvánka neodradí, ale naopak přitáhne.

O popularitu Kořence se zjevně není třeba obávat.